

LIST ŘÍMANŮM – UTRPENÍ NYNĚJŠÍHO VĚKU A BUDOUCÍ SLÁVA (Ř 8:17-39)

OPAKOVÁNÍ A NAVÁZÁNÍ

V 8. kapitole hlouběji poznáváme nový princip života – **zákon** působení **Ducha života v Kristu**.

- Naše stará přirozenost byla v Kristu ukřižována (tělo hříchu bylo zbaveno sil).
- Ale současně jsme skrze Jeho vzkříšení přivedeni k novému životu, který vyvěrá z Ducha svatého:
  - 8. kapitola říká, že na základě vzkříšení Ježíše Krista – resp. našeho vzkříšení v NĚM – „*Bůh oživí tato naše smrtelná těla Duchem, kterého nám dal.*“ (Ř 8:11).
- Princip nového života v Kristu pak krásně vyjadřuje verš:

(ČSP) **Galatským 2:19–20**

19 ... S Kristem jsem ukřižován: 20 Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. ...

Minule jsme četli, že „*ti, kdo jsou živi podle těla, mají na mysli věci těla; ale ti, kdo jsou živi podle Ducha, myslí na věci Ducha*“ (Ř 8:5).

- Člověk oživaný Duchem, myslí na Boha, plní se Jeho slovem, přemýšlí o věcech víry a věčného života ... a z toto myšlení pramení zbožný život vedený Duchem (viz. Ko 3:2+5+12).

Myšlení Ducha není duševní záležitost – ale pramení z reálné přítomnosti Ducha svatého.

- Duch svatý je jednou z osob Boží trojice – musí přijít a vstoupit do nitra člověka, jinak ten člověk „*není Kristův*“ – „*Kdo nemá Ducha Kristova, ten není Jeho.*“ (Ř 8:9)

Další text, který nám dává hlouběji porozumět zápasu, který probíhá v životě věřícího, říká: „**Duchem usmrcujte činy těla.**“ (Ř 8:13). – podobný text jako: „**Duchem chodte a žádost těla nedokonáte.**“ (Ga 5:16)

- Princip nového života není v tom, že se zaměříme na boj s tělem, nebo že se sami snažíme polepšit – ale je v tom, že se necháme vést Duchem svatým skrze to, že se necháme naplnit myšlením Ducha.
- Činy těla nevykonáme tehdy, když budeme činit Boží vůli.
- ☺ Když jdeš doprava, nemůžeš jít současně doleva: „*Duchem chodte a žádost těla nedokonáte.*“
- Krásně to ilustrují slova:

(ČSP) **Efezským 4:28**

28 Zloděj ať již nekrade, ale ať raději pracuje a dělá¹ vlastníma rukama něco dobrého, aby měl co dávat tomu, kdo má nedostatek.

Tento nový **princip Ducha života v Kristu** se od toho starého **principu života v hříchu** liší stejně, jako se liší **synovství** od **otroctví**: otroctví je spojeno se strachem – synovství s láskou.

- V životě věřícího nevládne chladný princip, vůči němuž je člověk bezmocný, ale tou určující silou je vztah.
- Duch Kristův je Duchem Božího Syna – je tedy Duchem synovství → v Kristu **jsme Božími dětmi**.
- V Duchu svatém se obracíme k Bohu jako děti k Otci a instinktivně voláme: „*Abba, Otče!*“ – což je pro nás samotné svědectvím o tom, že jsme Jeho děti. (Ř 8:15-16)

VÝKLAD - Ř 8:17-39

Z toho, že jsme Boží děti, vyplývají další ohromné skutečnosti – které jsou vyvrcholením zjevení evangelia.

- Z tohoto hlediska se můžeme na dnešní část listu Římanům dívat jako na vyvrcholení našeho vyučování.

Ř 8:17

„*Jsme-li však děti, jsme i dědicové – **dědicové Boží** a spoludědicové Kristovi.*“

- Toto je obrovské zjevení o tom, kým jsme v Kristu – Bůh šel ve své milosti tak daleko, že nás učinil svými dědici.

- Což znamená, že vše, co má Otec, patří nám – co od něj dostal po vzkříšení Ježíš Kristus, dostaneme i my: obdržíme slávu a místo po Boží pravici ... a spolu s tím nám bude svěřen soud, vláda, veškeré stvoření, ... věci ohromné, podivuhodné, nepochopitelné, ...
- ☺ Jsou to skutečnosti, které se týkají nás (pokud jsme Kristovi), kteří tady teď sedíme v této místnosti.

Jsou to skutečnosti, nad kterými nás jímá závrať – nestačí na to lidský rozum, nestačí na to slova – člověk potřebuje, aby mu to zjevoval Duch svatý.

- ▶ Víme, že když člověk myslí na věci Ducha, i jeho skutky kráčí podle Ducha.
- ▶ Křesťan, který chodí podle těla, si zjevně neuvědomuje, kým je v Kristu, a nevnímá velikost a hodnotu budoucí slávy.
- ☺ Člověk, který nalezne poklad v poli, jde, prodá všechno co má a kupuje to pole.
- Protože si apoštol Pavel uvědomoval tuto hlubokou souvislost mezi **zjevením → duchovním smýšlením → a chozením v Duchu**, modlí za všechny věřící:

(ČSP) **Efezským 1:16–19**

16 nepřestávám za vás děkovat, když se ^{o vás} zmiňujeme na svých modlitbách, **17** aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal Ducha moudrosti a zjevení v pravém poznání jeho samého **18** a osvětlené oči srdce, abyste věděli, jaká je naděje v jeho povolání, jaké je bohatství slávy jeho dědictví ve svatých **19** a jak nesmírná je velikost jeho moci vůči nám, kteří věříme v souladu s působením převahy jeho síly.

(ČSP) **Efezským 3:14–19**

14 Z toho důvodu klekám na kolena před Otcem ^{našeho Pána Ježíše Krista}, **15** po němž má své jméno každá rodina v nebesích i na zemi, **16** aby vás podle bohatství své slávy posílil mocí skrze svého Ducha na vnitřním člověku, **17** aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích a abyste byli zakořeněni a založeni v lásce, **18** a tak abyste byli se všemi svatými schopni pochopit, jaká to šíře a délka a výše a hloubka, **19** a poznat Kristovu lásku, která převyšuje poznání, a tak byli naplněni až do vsí plnosti Boží.

- To jsou jiné modlitby, než na jaké jsme zvyklí – míří přímo k podstatě zbožného života.
- ☺ Mnozí lidé si na začátku myslí, že jde jen o odpuštění hříchů a Záchranu života. Ale evangelium zjevuje, že cílem vykoupení je něco mnohem víc: **dědictví Boží slávy**.

„Jsme spoludědicové Kristovi, **pokud vskutku spolu s ním trpíme**, abychom spolu s ním byli také oslaveni.“

- To je základní tvrzení, pro celou druhou polovinu 8. kapitoly – která zjevuje, že cesta do slávy vede skrze utrpení v těle a v tomto světě.
- Nový Zákon mluví o **budoucí slávě** a o **současném utrpení** vždy jako o dvou stranách téže mince – viděli jsme to už v 5. kapitole:

(ČSP) **Římanům 5:2–3**

2 ... chlubíme se nadějí Boží slávy. **3** A nejen to, chlubíme se také soužením, ...

- Současné soužení a budoucí slávu vidíme i na jiných místech – např.:

(ČSP) **1 Petrův 1:3–7**

3 Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás podle svého velikého milosrdenství znovu zplodil k živé naději vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých, **4** k dědictví nezníčitelnému, neposkvrněnému a nevodnoucím, uchovávanému v nebesích pro vás, **5** kteří jste mocí Boží střeženi skrze víru k záchraně, která je připravena, aby byla zjevena v posledním čase. **6** Proto jásáte, i když jste nyní nakrátko, je-li to nutné, zarmoucení rozličnými zkouškami, **7** aby osvědčenost vaší víry, vzácnější než pomíjející zlato, jež je zkoušeno ohněm, byla nalezena k chvále, slávě a cti při zjevení Ježíše Krista.

17. verš 8. kapitoly Římanům současně odpovídá na otázku:

- ? O jaké utrpení v životě křesťana vlastně jde?
- Jsme v Kristu – jde tedy o **Kristovo utrpení** („**spolu s ním trpíme**“) → v Něk jsme zemřeli, v Něk i vstali, **v Něk procházíme utrpením v tomto světě**, a v Něk očekáváme dědictví Boží slávy.

- Důvod Kristova utrpení je duchovní:

(ČSP) **Jan 15:19**

19 *Kdybyste byli ze světa, svět by miloval to, co je jeho. Že však nejste ze světa, ale já jsem si vás ze světa vybral, proto vás svět nenávidí.*

(ČSP) **2 Timoteovi 3:12**

12 *Všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu Ježíši, budou pronásledováni.*

- Je to jako zákon – princip.

? Jak a čím trpěl Ježíš Kristus v těle? Jaká utrpení tedy čekají nás, když jsme v Něm?

- Lidé Ježíše odsuzovali, nepřijímali ho (vlastní rodina ho měla za blázna), smáli se mu, křivdili mu, podváděli ho, zrazovali (i ti nejbližší), zarmucovali ho, pronásledovali a usilovali o jeho život – nakonec ho ukřižovali.
- Kdybychom si však Kristovo utrpení představovali pouze jako pronásledování, nebylo by to úplné.
- Jako člověk, vedený Duchem svatým, často trpěl v těle: to první co zakusil, bylo, že ho Duch svatý vyvedl na poušť, aby tam prošel zkouškou ... i později veden Duchem trpěl únavou, hladem, odříkáním, v pokušeních, těžkou prací, dokonce depresemi (Getsemane), ...
- Také se zřekl mnoha věcí: slávy, rodiny, i sám sebe, ...
- Takové věci patří i k našemu životu v Kristu.
- ☹ O Mojžíšovi čteme:

(ČSP) **Hebrejům 11:25**

25 *a vyvolil si raději spolu s Božím lidem snášet útrapy, než mít dočasný požitek z hříchu.*

- Na jedné straně je **dočasný požitek z hříchu** – na té druhé **útrapy Božího lidu**.
- Na jedné straně je bezbolestné **chození podle vůle těla** – na té druhé pro tělo nepohodlné a často bolestivé **chození podle vůle Ducha**.

(ČSP) **1 Petrův 4:1–2**

1 *Když tedy Kristus [za nás] trpěl v těle, i vy se vyzbrojte týmž smýšlením, totiž že ten, **kdo trpěl v těle, skoncoval s hříchem**, 2 abyste po zbývající čas života v těle již nežili **podle lidských žádostí, nýbrž podle Boží vůle**.*

- Ježíš skoncoval s hříchem na kříži – podobně i my musíme pochopit, že pokud budeme chtít ušetřit tělo trápení, nebudeme moci naplnit Boží vůli.
- ☹ Volba duchovních lidí je poslouchat Ducha a nechat se vést k dobrým skutkům. Volba tělesných lidí je hlavně netrpět a mít se dobře.
- ▶ Tělesný člověk přemýšlí v kategoriích: příjemné / nepříjemné ... baví / nebaví ... bolí / nebolí ... chutná / nechutná ... pohodlné / pracné ...
- ▶ Ale duchovní člověk rozlišuje podle pravých měřítek: pravda / lež ... dobré / zlé ... z těla / z Ducha svatého ... je to Boží vůle? ... Je to Boží hlas? ... Je to napsáno v Písmu? ...
- Kdo odmítá trpět v těle, nemůže obstát:

(ČSP) **Matouš 10:38–39**

38 *A kdo jde za mnou a nebere svůj kříž, není mne hoden. 39 Kdo nalezne svou duši, ztratí ji; a kdo ztratí svou duši kvůli mně, nalezne ji.*

To, co nás má přenést skrze utrpení, je právě vědomí budoucí slávy – jak říká další verš:

Ř 8:18

Přicházející sláva je tak ohromující, že každé pomíjivé utrpení na cestě k ní se jeví jako maličkost.

(ČSP) **2 Korintským 4:17–18**

17 *To naše nynější **lehké soužení** nám totiž působí **nesmírně velké břímě věčné slávy**, 18 **když***

nehledíme na věci viditelné, ale na neviditelné; neboť viditelné věci jsou dočasné, neviditelné však věčné.

- ☹ V ohromující Boží slávě se i mučednická smrt bude zdát jako nepatrné škrábnutí.
- Duchovní smýšlení, které má moc nás vítězně provést utrpením, znamená hledět očima víry na neviditelné skutečnosti budoucí slávy (vzpomeňme si na Pavlovy modlitby za církve, aby nám Pán toto zjevení dal).

Ř 8:19-22

Člověk (Adam) byl stvořen k Božímu obrazu, aby jako Boží obraz panoval nad přírodou. S pádem pána tvorstva padlo i celé tvorstvo. Země byla prokleta a všechno bylo poddáno marnosti.

- Žijeme dnes ve sténajícím, vzlykajícím, trpícím světě. Smrtný rozklad je na všem živém: nemoci, smrt, násilí, rozklad, entropie, marnost, frustrace a chaos.

Logika našeho textu je v tom, že: **pokud pád člověka znamenal vydání celého tvorstva marnosti ... musí vykoupení člověka, jeho připodobnění Kristu a jeho přijetí do slávy Boží znamenat naději vysvobození pro celé tvorstvo.**

- Proto čteme, že celé tvorstvo toužebně vyhlíží a očekává zjevení Božích synů a má naději, že spolu s člověkem bude i ono vysvobozeno z otroctví zániku do slavné svobody Božích dětí.
- Z tohoto pohledu blížícího se vysvobození, kdy utrpení předchází slávu, už ani utrpení není zmarem, ale jsou to jen **porodní bolesti** té slavné naděje.

(ČSP) **Jan 16:20–21**

20 Amen, amen, pravím vám, vy budete plakat a naříkat, ale svět (nevěřící lidé) se bude radovat; vy budete zarmoucení, ale váš zármutek se změní v radost. **21** Žena, když rodí, má zármutek, protože přišla její hodina; ale když porodí dítě, nevzpomíná již na soužení pro radost, že se na svět narodil člověk.

- Snášet porodní bolesti je mnohem lehčí, než snášet bolesti smrti.

Ř 8:23-25

Jako věřící nejsme vyňati z porodních bolestí – protože žijeme v ještě v nevykoupených tělech.

- Protože ještě nevidíme uskutečnění našich nadějí – musíme to očekávat **s vytrvalostí**.

Je zde řečeno, že máme již **Ducha jako prvotinu** – prvotina je první částí zaslíbení – jako záruka toho, že dostaneme vše.

- V 2. listu Korintským Pavel ve stejném významu používá výraz: „závdavek“ – ten v řeckém právu znamenal první symbolický dar při uzavření smlouvy, a zaručoval, že člověk obdrží plnost toho, co závdavek představoval.

(ČSP) **2 Korintským 5:4–5**

4 Pokud jsme totiž v tomto stanu (myšleno těle), sténáme a je nám těžko, neboť nechceme být svlečeni (zemřít), nýbrž přioděni (proměněni), aby to, co je smrtelné, bylo pohlceno životem. **5** Ten, kdo nás právě k tomu připravil, je Bůh, který nám ^[také] dal Ducha jako závdavek.

Ř 8:26-27

Život křesťana je porod – ale my jsme na tento porod slabí – dokonce ani sami v různých životních situacích nevíme, jak a za co se máme modlit.

- Sám Duch svatý nám ve své moci přichází na pomoc – On se za nás přimlouvá jak to ani my lidé neumíme – a v bolestech svých přimlův nás rodí k životu.
- Tam, kde čteme „vzdechy“ (ČSP), je původní řecké slovo „stenagmos“, které znamená: sténání, hekání, úpění bolestí.
- ☹ Křesťané si někdy mylně představují, jak oni trpí a Bůh se na ně nezúčastněně zpozvzdálí dívá – tady vidíme, že to tak vůbec není.

Když si uvědomíme, v jakém kontextu je to napsáno, pak je jasné, že se zde myslí právě ty těžké a nesrozumitelné věci v našich životech – spojené s utrpením.

- Máme pochopit a věřit, že to vše Bůh pevně drží ve svých rukou a že to vše slouží k našemu dobru, i když právě nevíme jak.

(ČSP) **Izajáš 55:8-9**

8 *Vždyť moje myšlení nejsou myšlení vaše, ani vaše cesty nejsou cesty mé, je Hospodinův výrok.*

9 *Neboť jako jsou nebesa vyšší než země, tak jsou mé cesty vyšší než cesty vaše a má myšlení vyšší než myšlení vaše.*

- ☹ Vzpomeňte si třeba na Josefův příběh v Bibli ...

Ale to není všechno – máme uvidět, že celý život křesťana je **svrchovaný, předem připravené Boží plán**, který uskutečňuje v životech těch, které k tomu „**povolal podle svého předsevzetí**“.

(ČSP) **Jan 15:16**

16 *Ne vy jste si vybrali mne, ale já jsem si vybral vás a ustanovil jsem vás, abyste vyšli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstávalo; ...*

Následující verše nám odhalují celý ohromný rozsah tohoto Božího díla v našich životech:

Evangelium nám zjevuje, že Bůh uskutečňuje v našich životech rozsáhlý plán, pro který jsme byli předurčení už před stvořením světa:

(ČSP) **Efezským 1:4**

4 *On si nás v něm vybral před založením světa, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří v lásce,*

- To On nás už před založením světa **předem poznal** (což s ohledem na hebrejské chápání poznání člověka Bohem znamená **vyvolení**) a **předem určil**, jako předurčené nás **povolal**, jako povolané **ospravedlnil** a jako ospravedlněné **oslavil** → **celý náš život od vyvolení až k oslavení je dílo Jeho milosti**.
- To nám dává obrovskou jistotu – protože jeho plány neselžou:

(ČSP) **Filipským 1:6**

6 *Jsem si jist právě tím, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Krista Ježíše.*

- Všimněte si ve 29. a 30. verši dokonce minulého času – přesto, že ještě nejsme v slávě, je naše oslavení v Božím plánu tak jisté, že zde Písmo používá minulý čas.

Důležitá pravda je také to, že: „**Jsmo předurčení, abychom byli připodobněni obrazu jeho Syna**“.

- Ježíš je ve všem naším vzorem – ve všem získal prvenství – aby nás v sobě dovedl do cíle.
- Jako první z nás i On prošel křtem, jako první z nás i On musel být naplněn Duchem svatým, jako první z nás chodil Duchem a nehřešil, jako první z nás trpěl, jako první z nás byl vzkříšen, jako první z nás byl oslaven, jako první z nás se ujal dědictví a sedí na Božím trůnu (Zj 3:21).
- Ve všem jsme předurčení k tomu, abychom byli připodobněni Jeho obrazu.

Nádherný závěr 8. kapitoly ke vši té jistotě přidává, že když všemohoucí Bůh sám uskutečňuje svůj plán, žádná nižší moc, ani utrpení, to nemůže zmařit a odloučit nás od Jeho lásky k nám:

DOMÁCÍ ÚKOL:

Nastudujte si Ř 9:1-33 a pište si poznámky – příště si to společně vyložíme.